

כ

בו יבואר אם יש שיער לשדים או לא

אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הָרְבָּה אֲרָבָה עֲצָבוֹנָךְ וְהַרְוֹנָךְ וכו'. הנה בערוביך דף ק' ע"ב אמרינן, עשר קללות נתקללה חוה, וחדא מנייהו ומגדלת שיער כלילית. ופירש רש"י ז"ל, לילית - שד, יעו"ש. וקשה, והא אמרינן במדרש רות על פסוק, וַיְהִי פַחְצֵי הַלֵּילָה וַיַּחְבֵּד הָאִישׁ וַיִּלְפֹּת, וְהִנֵּה אִשָּׁה שׁוֹכֶכֶת מִרְגְּלוֹתֶיהָ [רות ג' ח']. התחיל ממשמש בשערה, אמר, רוחות אין להם שיער, אמר לה, מִיָּאָת וכו'. וזהו היפך ממש בערוביך הנזכר. ועיין בספר חסידים [סימן תתשנ"ה] שכתב, ששדים הזכרים יש להם שיער, ולנקבות אין להן שיער, יעו"ש. ונראה לי שבקושיא זו נתקשה רש"י ז"ל בעירוביך הנזכר, ולכן פירש לילית - שד, כלומר זכר ולא נקבה, וסימן, הן עָשׂוּ אָחִי אִישׁ שְׂעִיר [בראשית כ"ז י"א].

וכבר בא מעשה לידי, שבאה אלי אשה אחת מעיר כרכוך בחודש אדר דשנת התרפ"ו, כדי להושיעה ולהצילה מן השד המזדווג עמה. ואמרה לי כי בעת שיבוא השד אליה, תבוא גם אמו עמו, כי אין אמו עוזבת אותו כלל ושניהם הם נגלים לנגד עיניה כשאר האדם, אפילו ביום. ואפילו בהיותה עסוקה הוא מכריחה לקום, כדי לשמש עמה. ואני שאלתייה כמה שאלות על סימני השדים, ובכללם שאלתייה על סימני השערות. והפכתי לה הסדר, ואמרתי לה כי לשדים הזכרים אין להם שיער, ולנקבות יש להן שיער. והיא השיבה לי, לא כן אדוני, כי לזכרים יש שיער, ולנקבות אין שיער כלל. וזהו כמ"ש בספר חסידים הנזכר ומכאן תוכחת מגולה לנשים שנהגו לגלח שערות ראשן לגמרי, ועושות את עצמן כלילית.